

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

יד:

עין משפט
נר מצוה

עא א מיי פייג מהי
מלכס סלכס פ סמנ
עשן ט:

תורה אור השלם

1. וירדן טעמן וברוכה
את אשר כלתני ליום
הזה מובא בדמיוס והושע
יד: ט:
2. שמואל א בה לג
ולא תהיה זאת לך
לשוק ולמכור ולב
לארני ולשקף רם תב
ולחושע ארני לו והושע
יד: לארני וקרת את
אמתי:
3. שמואל א בה לא
הקט ארס לרדף
ולקשקש את נפשך ויהיה
נפש ארני עיריה בעצור
ודביאר אשתי שלם
נפש ארני וקלענה
כחור כף הקלע:
4. וילך חלקיהו וברוך
ואחישק ועכבור וישק
ועשה אל חלקיהו
ודביאר אשתי שלם
תקנה בן חרס שמו
הנדבס ויהי ישתב
בירושלם בשנתה ויהי
אליה מלכס ב כב י
5. כי המוכר אל המוכר
לא ישוב ועד בחיים
יתקנה כי קון אל כל
המונה לא ישוב ואיש
בשנו חתני לא יתחוק:
יחזקאל ו יא
6. ויאמר קח הציון וילך
אשר אני ראה ויאמר
אליו אנשי העיר הקבר
איש הלא אלהים אשר בא
מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר
עשית על המזבח לומר
אל: מלכס ב כב י
7. גם יהודה שת קציר
לך בשובי שבות עמי:
הושע ו יא
8. ויהי ביום השלישי שלם
ותלש אסתר מלכות
ותעמר בחצר בית המלך
השמיני נבח בית המלך
והקלף יושב על כסא
מלכותו בבית המלכות
נבח פחה הקיה:
הושע ו יא
9. אחיה א א
רוח לבשה את
עמי ראש השלישי
לך דוד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום
לעורך כי עורך אלוהך
והקבל קרדי ויתנם
בראשי הנהד:
דברי הימים א יב ט
10. ותשלח ותקרא
לך דוד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום
לעורך כי עורך אלוהך
והקבל קרדי ויתנם
בראשי הנהד:
דברי הימים א יב ט
11. ותאמר אליהם הן
אמר יי אלהי ישראל
אמר לראש אשר שלח
אתכם אליו:
מלכס ב כב טו
12. ויקברו אותו בנבול
ונלקחו בתעבת חרס כבוד
אפרים מצפון לרד
נעט: שופטים ב ט
13. וזה אנוכי קאים
בארץ את תקות וטע השני הזה הקשרי בחלקי אשר הודעתו בו ואת אבדך ואת אבדך ואת כל בית אבדך תאסף אלך הקיה: יהושע ב יח

מורד במלכות הוא ולא צריך לְמִדְיָנִיָּה. קשה ל"כ הי"ך גרם
פרק אחד דיני ממונות (פסולין דף טו. וסע) דיני נפשות
מתחילין מן הגז מדכתיב גבי נבל וסגרו איש חרבו וסגרו גם דוד
חרבו (ש"א כה) והא מורד במלכות הוה ולא כעי למדיינייה ועוד קשה
הי"ך ישב דוד בןיו והא חין מושיבין
מלך כסנהדרין כלאמרין כסמט
כסנהדרין פרק כ"ג דף י"ז: וע"כ
מפ' כמה צהיה יולאה (שם דף טו.)
גבי אוריה דקאמר סהיה לו לדנו
כסנהדרין ואמאי והא מורד במלכות
היה וי"ל דהכא הי"ם מורד במלכות
הוא ולא לרין למדיינייה כשאר דיני
נפשות שדנין בו ביום לזכות וביוס
שלחמיו למוכה אלא אפילו בו ביום
גומרין לזכות והיינו הא דקאמרנה ליה
אצינלו וכי דנין דיני נפשות בלילה
היה לך להממן לנמור עד למחרת
והוא קשיב לה מורד במלכות הוה
ואין לרין להממן עד למחר אבל
לדנו ודאי לרין וגם לא קשה מהא
שזכר דפי כסנהדרין דהא דלון
מושיבין מלך כסנהדרין היינו משוס
ללא הוה כבודו להיות יושב ושומק
אבל גבי מורד כבודו הוה להיות יושב
ושומק לפי שהוא נוגע בדברי:
ה"ג מאי מובא בריש חרי דמיס
דס גדה ושיפיות דמיס מלאמד
שניתה שוקה. ולא גרסקין איכא
דאמרי מלמד שגלתה שוקה דהא
השטא מפרש מאי מרי דמיס ועד
השטא לא פריש להו:

שגלתה שוקה והלך דוד אורה
ג' פרכאות. קשה
הי"ך אומה דקדת גלתה שוקה לפני
דוד ועד קשה דמחוי כנחמל לומר
שהלך לאור שוקה ג' פרכאות וי"ל
דנמלא כפרים מדויקים סקוד כן
לאורה כלומר לאור שלה פירוש נמאה
לה דוד והלך צלור ממונות שלם
פרכאות: **דאיניירה** ינסבה
יהושע. קשה הי"ך נכסה הא אמרי
פ' הערל וימות דף טו. וסע) דלפילו
גירכותן ס"ת להו תמנו ורין לומר
נכלה הימה משכסה עממין אלא משאר
עממין ובלת לגור סס טיש מפרשים
שרלו לומר שלא הוהירו על לאו דלא
תתקן עד לאחר שזכרנו לרין זה
אינו דאמרי' כמדכר דנמיים גלו
להגמיר דימי משה כמו דימי יהושע
ואף על פי כן לא הוהירו לנא כקל
אלא היו חוטבי עיס ושוכבי מיס
ולמלא דקודס שזכרו את הירדן:
ונכנסו לרין עליהם ס:
ארכע

הכא יבן חרסם וכתוב התם ¹¹ בתמנת חרס איתביה רב עינא סבא לרב
נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואלו הן נריה ברך
ושריה מחסיה ירמיה חלקיה הנמאל ושלוס רבי יהודה אומר אף חולדה
הנביאה מכני בניה של רחב הזונה היתה כתיב הכא יבן תקוה וכתוב התם ¹² את תקות חוט
הושני אמר ליה ¹³ עינא סבא ואמרי לה ¹⁴ פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא דאינירא
ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא ליהושע והכתוב ¹⁵ גון בנו יהושע בנו בני לא הוה ליה בתנן הוה ליה
בשלמא

כלמיני. מנעת אומי: **נדמיס**. דס גדה ושיפיות דמיס: **שגלתה**
שוקה. ונמאה לה ומכסה ולא שמה לו כדמסיס ואולי: **לפוקה**.
^(א) כמו פיק כריס (מחוס ס): הכי גרסי' **ואס מכלל דאיכא אחריי ומאי**
ניסו מעשה דכס שזכ ומסקנא הכי הוה. והכי פירשה מדקאמרנה
ליה ולא תהיה זאת לך לפוקה מכלל
שהתנבאה לו שסופו להכלל צביאה
אחרת ומאי ניסו בת שזכ ומסקנא
הכי הוה סוף שפלתה לו קר. אלמא
צביאה הוות שנתקיימה נבואתה:
כדדי שזכ פילכא. עס * שהשאה
מדכרת היא טויה. כלומר עס שהא
מדכרת עמו על צבלה הכריה את
את עלמה שאס ימות ^(ו) יאנא:
מיטייפי. לופין למחוק. ודוגממו
במס' כזכות ^(ז) טוף עיניך:
ובמקוס ירמיה הכי **מיסביא** היא.
הכי ירמיה עמד משנת י"ג ליאשיה
שנמאר אשר היה דבר ה' אל ירמיה
וגו' (ירמיה א) והספר נמלא כשנת
י"ח ליאשיה ועליו שלח אלא חולדה ס:
כי המוכר אל הממכר אלל שזכ.

יחזקאל אמרו והוא נמנע בתוך
סו"ד שנה שצין גלות יבינה למרנות
ירושלם וממנע שיהא צבל היובל
יהמוכר שדלו לא ישוב לו: **אפשר**
יוכל צבל. משגלו עשרת השבטים
דימי חוקיה שאלמר לכל יושביה
(ויקרא כה) בזמן של יושביה עליה
ולא בזמן שגלו ממנע משגלו
שכט רלוקן וגד וחאי שזכ מנשה
[כנר] צבלו היובלות ויחזקאל היה
ממנע לאחר זמן שיצטל: **אלל**
מלמד שירמיה סהוירן. נאומה שנה
שנמלא הספר והיא שנת שמונה עשרה
ליאשיה וכששלח על דברי הספר אלל
חולדה לא היה שם ירמיה ^(ט) ומזכו
למנות את היובל ולא הספיקו למנות
אלל שמיטות עד שחרב הבית:
ויאמר מה הויון הלו. ביאשיהו כתיב
בהיותם צבית אל ושרף עלמות
המזבח צבית אל על המזבח
שעשה ירעס: **מה עיבו צבים אל**.
והלל ^(י) משל מלכי ישראל ס והיה
שכרי סס העמדי ירעס את העגל:
ס קליר. עשה חיל וגדולה. כמו ו'
סועשה קליר כמו נטע (איוני ד):
לא נאה יוהרא לנסי. לא נאה משניות
לנסי: **וסניין שמייהו**. שמוהין
מחוסות: **ויזכרפא**. דבורה:
כרכוספא. חולדה: **בן חרסא**.
ואע"פ דקרא על צבלה קא מסקיד
מיהו כמעשה כתיב: **אמר ליה**
עינא סבא מיני ומינך ספסייס
שמעפא. כלומר על ידי ועל ירך
מחפרס אמיתו של דבר הכי והא
הואי: **עון בנו יהושע בנו**. את
שכט אפרים מייחס הכתוב עד יהושע
ומיהושע למטה לא ייחס איש:
בשלמא

הנהרות הגר"א
^(א) גב' אלה מלמד
שגלתה אל הי"ך וי"ל ג' צב
חיל השמיני לו אמרה לו
תתל:

מוקף רש"י
טבען. שחקן י"י י"י
3. ויפיל ואילו בר
אורז. כלומר תפתח
עומתו של אדם לא יח
בוס משאלו של הרין לו.
בן נחמה בן נחמנו
ולמט חובי (ב"ס צב.)
דכתיב. דימי נקדיק, כי
המוכר אל הממכר לא
ישוב. דקאמר להו סופסם
לגלות יחא יונל בעל ולא
יחוי שדות לנעליק.
אשר יוכל בטל. משגלו
שט רלוקן וגד (נר"י)
4. פתיא אוכמא.
פתי. לו חרס (ב"ס צב.)
פתיא אוכמא. לו שחר,
כמו (פ"י ג' ב') הכי פתוחא
דכי מיכין אוכמא.
שפתמר ע"י מלכא.
כלומר גם אתה רבלי וחמדי
בתורה. כמו (ברכות פ.)
מתלי בתין ניכר סתמ
תתה. מתנה מפוראה כלי
מטמר (נר' חותיה י) דרין
של. מלמדי. סתמ
שמעפאן על למוד חויה
ואיס מכנסים כנדיהם
(ג"י פ.)

מסורת הש"ס

(א) ב"ק כ"ב. ס פרכין לג.
(ב) וי"י רש"י כ"ב כ"ב
סנהדרין קי: דיה פשת
וי"י. (ד) נחמן טו ע"ש.
(ה) וי"י ב"ב קכ"ב.
(ו) וספסו פת. (ז) נכרות
כ"ג ע"ש פרכי ספסייס פת.
כ"ג ע"ש ע"ש ספסייס.
(ח) ומ"ד כ"ג. (ט) וי"ל י"ח.
(י) וי"ל ס"ג. (יא) ג"ל ס"ה.
(יב) וי"י פרכי בערין לג.
(יג) וי"י פרכיין בלאו דלא
תתקן אף לאחר שנתמיר.
(יד) וי"י ח"י סוטה לו:
דיה לביטא. (ט) וי"י ח"י
ג' ע"ג ד"ה סוף.

גליון הש"ס

רש"י ר"ה בהר בר
ההארה סבירת. עין
סוטה דף ט ע"ג רש"י
דיה שטא:

הנהרות הב"ח

(א) גב' תתני סו'
ביבאת ידירין וי"י:
(ב) סס אמר רב
מחן חיליה הנביאה
(ג) רש"י ד"ה
למוקף לשון בשלון
ברבים כמו ופיר נדיס:
(ד) ר"ה כ"ד שזכ
וי"י שטא ימות נבל
ימאה: (ה) ר"ה אלא
מלמד י"י לו היה סס
ירמיה ויאשיהו המלך
מלך עריהם וחזו למנות
וי"י אלא חמש משניות:
(ו) ר"ה ט"ז קליר
וי"י וצבילתו כמו תתל
קצירה ועשה קליר:

הנהרות הגר"א

(א) גב' אלה מלמד
שגלתה אל הי"ך וי"ל ג' צב
חיל השמיני לו אמרה לו
תתל:

מוקף רש"י

טבען. שחקן י"י י"י
3. ויפיל ואילו בר
אורז. כלומר תפתח
עומתו של אדם לא יח
בוס משאלו של הרין לו.
בן נחמה בן נחמנו
ולמט חובי (ב"ס צב.)
דכתיב. דימי נקדיק, כי
המוכר אל הממכר לא
ישוב. דקאמר להו סופסם
לגלות יחא יונל בעל ולא
יחוי שדות לנעליק.
אשר יוכל בטל. משגלו
שט רלוקן וגד (נר"י)
4. פתיא אוכמא.
פתי. לו חרס (ב"ס צב.)
פתיא אוכמא. לו שחר,
כמו (פ"י ג' ב') הכי פתוחא
דכי מיכין אוכמא.
שפתמר ע"י מלכא.
כלומר גם אתה רבלי וחמדי
בתורה. כמו (ברכות פ.)
מתלי בתין ניכר סתמ
תתה. מתנה מפוראה כלי
מטמר (נר' חותיה י) דרין
של. מלמדי. סתמ
שמעפאן על למוד חויה
ואיס מכנסים כנדיהם
(ג"י פ.)